

Kultur- og kirkedepartementet
Postboks 8030 Dep
0030 OSLO

Sendes også pr e-post til postmottak@kkd.dep.no

Postadresse: NRK juridisk avd.
0340 Oslo
Besøksadresse: Bj. Bjørnsons pl. 1

Sentralbord: 23 04 87 91
Telefaks: 23 04 71 03
E-post: olav.nyhus@nrk.no

Norsk rikskringkasting as
Foretaksreg.: NO976 390 512 MVA

www.nrk.no

Deres ref:
2009/00371 ME/ME3 CLH:elt

Vår ref.:
ONYH

Dato:
15.oktober 2009

HØRING – Forslag til regler for gjennomføring av direktivet om audiovisuelle medietjenester i norsk rett

1. Innledning

Vi viser til Kultur- og kirkedepartementets brev datert 9. juli d.å. med høringsnotat vedrørende forslag til regler for gjennomføring av direktivet om audiovisuelle medietjenester (heretter benevnt direktivet) i norsk rett.

Fristen for høringsuttalelsene er i brevet satt til 9. oktober d.å. Ved henvendelse til departementet den 6. oktober fikk NRK utsatt fristen til 15. d.s

NRK vil innledningsvis gi uttrykk for vår prinsipielle støtte til intensjonene bak revisjonen av direktivet, og at det er riktig å legge til grunn en teknologinøytral regulering av medieområdet, uavhengig av distribusjonsformer. Departementets forslag har således i hovedtrekk en riktig innretning, men vi vil samtidig påpeke at konvergensutviklingen reiser behov for ytterligere koordinering og en samlet gjennomgang av lovgivning for medieområdet. Vi vil derfor understreke betydningen av Mediansvarsutvalgets arbeid.

NRK vil i det følgende kommentere flere av de konkrete forslag departementet fremmer i notatet, og vi vil i tillegg gi uttrykk for vårt syn på de temaer der departementet prisverdig har inntatt en mer åpen tilnærming.

Våre kommentarer er gitt i den rekkefølge temaene reises i høringsnotatet.

2. Nærmere om de konkrete forslagene til bestemmelser

2.1 Direktivets virkeområde

Departementet redegjør i høringsnotatet punkt 3 for sine vurderinger og foreslår at direktivet i hovedsak implementeres i norsk rett ved å innarbeide reglene i

kringkastingsloven og kringkastingsforskriften. NRK støtter denne tilnærmingen, med to konkrete nyanseringer. Nyansene gjelder spørsmålet om å regulere nyhetsretten i forhold til visse eksklusive rettigheter, og forslaget om særskilte krav for NRK til å tekste fjernsynssendinger. Vi kommer tilbake til disse temaene nedenfor.

NRK støtter videre forslaget om endring av lovens tittel. Endringen vil signalisere den fremtidsrettede teknologinøytralitet som ligger til grunn for revisjonen av direktivet.

2.2 Definisjoner

Forslaget innebærer innføring av en rekke nye rettslige definisjoner som blir bestemmende for reglens anvendelsesområde og rekkevidde. Følgelig må det tilsiktes mest mulig presise definisjoner.

I usikre tilfeller vil direktivteksten tjene som vesentlig tolkningskilde. NRK registrerer at enkelte definisjoner i lovforslaget avviker fra det som synes å være en direkte oversettelse av direktivets bestemmelser. Ettersom departementet i høringsnotatet ikke har gitt noen eksplisitt begrunnelse for hvorfor man velger en annen formulering, reiser det seg spørsmål om man har tilsiktet en substansiell forskjell – eller om forslaget til ordlyd er valgt av rene språklige hensyn.

Vi skal konkretiser et par slike forskjeller i direktivets formuleringer og forslaget til definisjoner i lovteksten:

Definisjonene av "*audiovisuelle medietjenester*" og "*tilbyder av audiovisuelle medietjenester*" viser til den som har "*den redaksjonelle kontrollen*". Begrepet er sentralt for å avgjøre overfor hvem og hvilke tjenester reglene kommer til anvendelse.

I høringsnotatet pkt 4.1.3 omtaler departementet kravet som "*vilkåret om effektiv kontroll*", hvilket legger til et nytt kvalifiseringselement, nemlig adjektivet "effektiv".

I direktivets artikkel 1 (a) og (d) brukes begrepet "*the editorial responsibility*", hvilket naturlig kan oversettes med "*det redaksjonelle ansvaret*". Ansvarsbegrepet er også brukt i den danske oversettelsen. Vi stiller derfor spørsmål om hvorfor man i den norske lovteksten har benyttet begrepet "kontroll" i stedet? Begrepet "*effektiv kontroll*" er riktignok benyttet i fortalens avsnitt 23 der det uttales at medlemsstatene kan spesifisere vilkåret ytterligere ved å innta dette begrepet når direktivet skal implementeres.

Spørsmålet om begrepsbruken og distinksjonen mellom begrepene "ansvar" og "kontroll" aktualiseres imidlertid også fordi man i gjeldende lovbestemmelse, kringkastingsloven § 1-1 tredje ledd, bruker begrepet "*det redaksjonelle ansvar*" i relasjon til definisjonen av kringkaster. Vi etterlyser en eksplisitt begrunnelse for bruken og innholdet av begrepet "*den redaksjonelle kontrollen*" og forholdet til

definisjonen i paragrafens tredje ledd. Som utgangspunkt vil vi anføre at en enhetlig begrepsbruk vil forhindre unødig tolkningstil.

I definisjonen av *"audiovisuelle medietjenester"* er i tillegg brukt formuleringen *"som har til formål"* å levere programmer osv. I direktivets artikkel 1 (a) brukes formuleringen *"the principal purpose"*, hvilket må anses som et strengere krav. En tjeneste kan formodentlig tilbys med sikte på å realisere flere formål. I henhold til direktivet er det ikke tilstrekkelig at tjenesten har ett slikt mål blant flere. I høringsnotatets redegjørelse for definisjonen i direktivet er dette uttrykkelig referert.

NRK mener det er flere hensyn som taler for den formulering departementet har inntatt i forslaget. Eksempelvis blir forskjellen mindre og mindre mellom de opprinnelige avishusenes nettaviser og kringkasternes nettsted, og det blir retts teknisk svært komplisert å fastslå hva som er virksomhetenes hovedformål. Den dynamiske utviklingen av aktørenes nettilbud tilsier også at formålet glidende vil kunne skifte ettersom produksjonen og publiseringen av audiovisuelt innhold øker. Problemstillingen tydeliggjøres når nettavisene i økende grad inkluderer audiovisuelt innhold som tv-tilbud og også betegner tjenesten som sådan. Er "nn.tv" da bare en støttefunksjon til nettavisen "nn.no"?

NRK støtter således formulering i forslaget. Vi mener imidlertid det bør opplyses eksplisitt og begrunnes særskilt dersom departementet har tilsiktet en slik utvidelse av definisjonen i forhold til direktivet.

2.3 Jurisdiksjonskriterier – Senderlandsprinsippet

Departementet redegjør for de viktige hensyn som ligger til grunn for senderlandsprinsippet og bakgrunnen for direktivets endringer mht de subsidiære jurisdiksjonskriteriene.

NRK vil understreke viktigheten av å opprettholde senderlandsprinsippet som grunnleggende hovedregel for alle medietjenester. Prinsippet er viktig for å sikre ytringsfriheten og informasjonsretten.

Med dette utgangspunkt støtter vi forslaget til implementering av jurisdiksjonskriteriene i kringkastingsforskriften.

2.4 Prinsippet om fri formidling

NRK støtter departementets forslag om å la Mediansvarsutvalget foreta en nærmere utredning av om det bør innføres en lovbestemmelse som gir norske myndigheter adgang til å iverksette beskyttelsestiltak i forhold til audiovisuelle bestillingstjenester etablert utenfor Norge.

2.5 Konsultasjonsprosedyren

NRK støtter departementets vurderinger i punkt 5.3.2 og forslaget til innarbeiding av nye konsultasjonsprosedyrer.

2.6 Identifikasjonsregler

NRK støtter departementets vurderinger og forslag om at tilbydere av audiovisuelle medietjenester skal identifisere seg slik at brukerne av medietjenestene enkelt skal kunne se hvem som er ansvarlig for tjenesten.

2.6 Tilrettelegging for hørselshemmede

Departementet foreslår en ny bestemmelse med krav om at visse riksdekkende kommersielle fjernsynskanaler og NRK skal tekste sine fjernsynssendinger.

NRK har som klar målsetting å tilrettelegge mest mulig av våre fjernsynssendinger for hørselshemmede og døve. Vi mener å ha vist dette ved stadig å øke tilbudet om teksting og tegnspråktolking gjennom årene. Vi forstår således departementets ønske om full teksting av prime time på alle tre kanaler og vi deler departementets ambisjoner. Imidlertid mener vi det konkrete lovforslaget er uheldig, både med hensyn til formulering og struktur.

I forslaget til ny § 2-14 første ledd andre setning er forpliktelsen for riksdekkende kommersielle fjernsynskanaler formulert slik at plikten gjelder programmer *"der teksting er teknisk og praktisk mulig i forhold til produksjonstid"*. Kravet synes rimelig, og naturlig begrenset.

For NRK foreslår man imidlertid at forpliktelsen skal gå ut over det som er *"teknisk og praktisk mulig"* - For NRK skal *"alle"* riksdekkende fjernsynssendinger i samme tidsrom tekstes uansett.

Vi understreker at NRKs mål er å tilrettelegge mest mulig av våre sendinger for hørselshemmede. I praksis oppfyller vi da også langt på vei denne forpliktelsen ved utstrakt bruk av simultanteksting. Vår intensjon underbygges ytterligere ved vårt tilbud om tegnspråktolking i kanalen *NRK1 tegnspråk*. Simultanteksting er imidlertid et kvalitativt dårligere tilbud enn forhåndsteksting, og i tillegg ikke alltid praktisk mulig. Som departementet selv viser til, arbeides det aktivt med utviklingen av en automatisert tale-til-tekst-teknologi. Systemet er imidlertid ikke ferdigutviklet slik at teknologien gir en tilfredsstillende funksjonalitet i forhold til de kvalitetskrav som vi mener må stilles til tjenesten.

NRK vil derfor sterkt advare mot å innta en slik ufravikelig regel i loven. Simultanteksting gjennomføres i dag i forhold til faste programflater der dette er praktikabelt. Ved redaksjonelle endringer i programskjemaet kort tid før sending, vil imidlertid simultanteksting kunne være umulig. I sin ytterste konsekvens vil bestemmelsen da gripe inn i den redaksjonelle frihet, dersom programmer som ikke lar seg tekste før sending i tidsrommet 18 til 23, ikke kan kringkastes uten at vi bryter loven. Et slikt implisitt forbud vil etter vårt syn representere et klart brudd på ytringsfriheten.

Forslaget fastsetter i tillegg en plikt for NRK til å tekste *"alle sendinger som ikke sendes direkte"* utenfor tidsrommet 18 til 23. Også formuleringen av denne

forpliktelsen reiser klare problemer. Flere av programmene som sendes på dagtid, vil naturlig måtte karakteriseres som opptak. I forhold til teksting, er det imidlertid naturlig å karakterisere dem på linje med direktesendinger. Eksempel på slike programmer er formiddagssendinger med utdrag av distriktssendingene fra dagen før.

For å kunne forhåndstekste et program, kreves det normalt ca 20 arbeidstimer mellom førstegangs direktesending og reprisen. Dette innebærer at programmer som er kringkastet uten tekst dagen før, i så fall måtte simultantekstes. Dette er i sin natur et kvalitetsmessig vesentlig dårligere tilbud til de funksjonshemmede seerne enn om vi hadde forhåndstekstet.

Formuleringen i lovutkastet reiser følgelig et naturlig spørsmål om forståelsen av begrepet "*direkte*". Dersom begrepet tolkes for strengt, vil dette kunne pålegge svært urimelige – og mulig uakseptable begrensninger - for NRK. Dersom NRK eksempelvis dekker en internasjonal begivenhet, men sender programmet fem minutter forskutt pga av en nyhetssending - er sendingen da direkte?

NRK mener det vil være en vesentlig bedre ressursbruk og et gunstigere utfall for brukerne å kanalisere teksteressursene inn mot kveldsflaten.

NRK vil i tillegg anføre at det er svært uheldig med den regelstruktur som lovforslaget innebærer, der nye NRK-spesifikke forpliktelser inntas i kringkastingen. Stortinget har nylig (både i 2008 og 2009) vedtatt en NRK-plakat som fastsetter NRKs forpliktelser som allmennkringkaster. Plakaten er senere inkorporert i NRKs vedtekter, og - som departementet viser til - er det i plakaten og vedtektene inntatt et krav om tilrettelegging for hørselshemmede. Etter vårt syn er det klart uheldig med en slik fragmentering av de særskilte forpliktelsene NRK pålegges som allmennkringkaster. Loven bør begrenses til å regulere de felles krav som stilles til alle riksdekkende kanaler, herunder NRK. De ytterligere forpliktelser som pålegges NRK, bør inntas samlet i vedtektene.

(Avslutningsvis tillater vi oss i parentes å gi uttrykk for at paragrafens overskrift etter vårt syn bør endres.)

2.7 Regler for audiovisuell kommersiell kommunikasjon

Departementet foreslår en definisjon av begrepet "*audiovisuell kommersiell kommunikasjon*" og flere endringer i reglene for slike tjenester. I tillegg ber departementet om høringsinstansenes syn på regulering av produktplassering.

Ettersom denne del av regelverket bare i begrenset grad har direkte betydning for NRK, vil vi kun knytte kommentarer til enkelte av forslagene.

Sponsing

Departementet foreslår at de regler som gjelder for sponsing av NRKs alminnelige fjernsynsvirksomhet, bør utvides til å gjelde for NRKs audiovisuelle bestillingstjenester.

NRK støtter dette forslaget og tiltrer departementets begrunnelse om at strammere regler ville begrense distribusjonen av NRKs programmer og innhold.

Departementet foreslår videre en vesentlig utvidelse av identifikasjonsreglene, slik at det heretter gis adgang til å henvise til sponsors produkter og tjenester.

I notatets punkt 6.5.3 uttales at *"Departementet understreker ... at det fortsatt skal være et skarpt skille mellom sponsing og reklame"*. NRK støtter dette prinsipielle utgangspunktet. Vi er derfor skeptisk til den utvidelse av identifikasjonsreglene som foreslås. Særsilt skeptisk er vi til at utvidelsen skal omfatte en rett til å opplyse om sponsors *"omdømme"*, slik det foreslås i utkastet til § 3-4 første ledd. Departementet har redegjort for sine vurderinger i høringsnotatet punkt 6.5.3, men så vidt vi kan se er det ikke gitt noen nærmere begrunnelse for også å tillate henvisninger til sponsors omdømme. Etter vårt syn vil en slik utvidelse være av en prinsipielt annen karakter enn å tillate konkrete henvisninger til produkter og tjenester. Å tillate formuleringer om sponsors omdømme vil klart åpne for mer salgsfremmende karakteristikker. Det vil i så fall bidra til å svekke skillet mellom reklame og sponsing.

NRK foreslår at begrepet *"omdømme"* strykes fra forslaget til ny § 3-4 første ledd.

Departementet foreslår at gjeldende reglene om identifikasjon og hvilke programkategorier sponsing skal være tillatt i, utvides til også å omfatte audiovisuell bestillingstjenester. Tilsvarende endring foreslås for NRK og de særregler som gjelder for sponsing av NRKs program og sendinger.

NRK støtter forslaget.

Produktplassering

Departementet ber om høringsinstansenes syn på produktplassering.

NRK legger til grunn at i overskuelig fremtid vil produktplassering ikke være aktuelt for våre egne produksjoner. Vi vil likevel støtte en viss oppmyking av regelverket slik at åpnes for produktplassering i visse programkategorier.

I et relativt lite kultursamfunn som Norge, er det vanskelig å få finansiert kostbare audiovisuelle produksjoner - og særsilt for fjernsyn. Vi ser derfor at det å tillate produktplassering vil kunne bidra positivt til slik finansiering, og øke tilbudet av norske produksjoner i fjernsynskanaler rettet mot et norsk publikum.

Vi vil samtidig understreke to forhold som er særsilt viktige i denne sammenheng: 1) Det må for det første være klare regler som hindrer at produktplasseringen får noen innflytelse på redaksjonelle vurderinger og 2) For det andre må publikum informeres uttrykkelig om at programmet inneholder produktplassering og hvem som står bak. Dersom man ikke pålegges en plikt til å opplyse om produktplassering, vil det bli problemfylt å avgrense slike forhold fra forbudet mot skjult reklame

Avslutningsvis vil vi påpeke at reguleringen av produktplassering – enten dette tillates eller forbyes – reiser vanskelige avgrensningsspørsmål i forhold til reglene for sponsering. Sponsorreguleringen åpner for produkt og tjenestesponsering. Slike sponsorytelser kan selvsagt kombineres med ren kontantsponsering. Spørsmålet er hvor grensen går mellom produktplassering og sponsering, når sponsor bidrar både med produkter og kontantvederlag, og sponsors produkter blir eksponert i programmet.

2.8 Regler som bare gjelder audiovisuelle bestillingstjenester

Departementet foreslår å åpne for samregulering for å beskytte mindreårige fra alvorlig skadelig innhold i audiovisuelle bestillingstjenester. En hjemmel for slik samregulering foreslås inntatt i § 9 i filmloven. NRK støtter forslaget.

Departementet ber videre om innspill til hvordan samreguleringen kan organiseres. NRK ser det som en mulig løsning å organisere reguleringen etter modell av Vær Varsom-plakaten og PFU:

Bransjen og representanter for forbrukermyndighetene/mindreåriges interesser utarbeider et regelsett som utfyller den foreslåtte lovbestemmelsen både med hensyn til hvordan innhold skal vurderes og egnede tiltak. Regelsettet håndheves av et bransjeorgan, som i tillegg til aktører fra bransjen også er sammensatt av aktører for allmennheten/forbrukermyndighetene/barns interesser. Når det gjelder egnede tiltak, er en mulighet man legger opp til at aktørene kan velge mellom forskjellige tiltak alt ettersom hva som er teknisk mulig og hensiktsmessig, men med visse minimumstiltak (eksempelvis merking) som nedre grense for tiltak. Videre vil det være opp til hver enkelt aktør å vurdere innholdet i tråd med regelsettet og iverksette de tiltak som følger av regelverket. Bransjeorganet vil være et klageorgan, samt ha rett til å ta opp saker av eget initiativ, eventuelt foreta kontroller, og vil således fungere som et etterfølgende kontrollorgan.

NRK mener reguleringen som skal beskytte mindreårige fra alvorlig skadelig innhold på audiovisuelle bestillingstjenester, bør sees i sammenheng med annet alvorlig skadelig innhold for mindreårige på internett. Man bør derfor etter vårt syn også vurdere muligheten for å utvide reguleringen til også å gjelde eksempelvis private nettsteder beregnet på allmennheten.

2.9 Regler om eksklusive rettigheter og korte reportasjer

Departementet redegjør i høringsnotatet for direktivets artikkel 3 (k) og regelen om fjernsynsselskapenes rett til å sende korte nyhetsutdrag fra begivenheter som er av stor interesse for allmennheten, og som et annet fjernsynsselskap har eksklusive rettigheter til. Departementet ber høringsinstansene om innspill mht hvordan en slik rett til korte utdrag bør innarbeides i norsk rett.

NRK støtter intensjonen med artikkel 3 k og implementeringen av en slik regel i norsk rett. Markedsutviklingen har vist at det er behov for å lovfeste nyhetsretten for å sikre hensynet til ytrings- og informasjonsfriheten.

NRK erverver selv regelmessig eksklusive rettigheter til begivenheter av stor allmenn interesse. Som en sentral aktør i markedet, erkjenner vi således arrangørenes legitime behov for å kunne selge eksklusive rettigheter til dekning av attraktive begivenheter. Vi støtter således departementets utgangspunkt om at det må vises varsomhet i forbindelse med innskrenkninger av kringkasternes eksklusive innholdsrettigheter.

Samtidig ser vi stadig oftere at arrangørene søker å utvide sin kommersielle interessesfære ved å tilby enkeltaktører eksklusive rettigheter på en slik måte at man samtidig begrenser andres legitime adgang til å formidle informasjon om faktiske forhold som har funnet sted. Ved å innføre en rett til korte nyhetsreportasjer vil man kunne begrense denne utviklingen.

NRKs overordnede tilnærming er at lovreguleringen bør begrenses til å fastslå de overordnede prinsipper for nyhetsretten. Det bør således overlates til markedet å utvikle standarder og kutymer for god skikk markedsaktørene imellom.

Departementet reiser spørsmål om *"hvilke begivenheter som bør anses å være av stor interesse for allmennheten"*. Enkelte begivenheter faller åpenbart innenfor definisjonen, slik som finalene i Fotball-VM, Fotball-EM, Cupfinalen i fotball, Ski-VM, sentrale øvelser i OL m.fl. Men selve formålet med reguleringen tilsier en mer dynamisk tilnærming, der det tas høyde for at allmennhetens interesser vil skifte med endringene i de norske prestasjoner innenfor bl.a. kultur og sport. Vi vil derfor fraråde en kasuistisk uttømmende opplisting som hindrer en tidsmessig utvikling av nyhetsretten. I stedet bør markedsaktørene sammen bidra til å utarbeide elementer som skal kunne vektlegges ved vurderingen av hvilke kriterier som skal være oppfylt. Formålet med reguleringen tilsier etter vårt skjønn at terskelen for hvilke begivenheter som skal kunne omfattes, ikke bør settes for høyt. NRK kan således slutte seg til Europarådets anbefaling.

Videre reiser departementet spørsmål om *"hvordan tilgang til slike korte innslag rent faktisk kan realiseres"*. NRK viser til at hensynet bak reguleringen – i tillegg til å verne om informasjonsfriheten – er å fremme mangfold i nyhetsproduksjon og programtilbud. Vi mener dette hensynet tilsier at aktørene primært bør gis tilgang til begivenheten, for selv å produsere nyhetsinnslaget. Ved å legge til rette for en slik individuell journalistisk vinkling, vil mangfoldet øke til det beste for seerne og samfunnet.

I denne sammenheng skal også nevnes at arrangørene i økende grad forsøker å legge redaksjonelle begrensninger på fjernsynsselskapenes innholdsmessige dekning. Fjernsynsselskapene presenteres overfor avtaleklausuler som forbyr formidling av innhold som kan innebære negativ fokusering på begivenheten eller arrangøren. I enkelte tilfeller er det arrangøren selv som produserer og/eller står som eier av produksjonen, med den konsekvens at ufordelaktige hendelser

redigeres ut av det som vises for publikum. Følgelig vil det klart være en fordel om hver fjernsynskanal selv får produsere sitt eget materiale. Ved en slik løsning vil man dessuten som hovedregel unngå de opphavsrettslige problemer.

NRK erkjenner samtidig at praktiske hensyn kan tilsi at arrangøren må begrense den fysiske adgangen til begivenheten. I slike tilfeller er tilgang til utdrag fra den eksklusive rettighetshaverens sendinger, en god alternativ løsning. Vi vil dog minne om at det med dagens opptaksutstyr ikke er noen grunn til å forskjellsbehandle videojournalister og fotojournalister.

Reguleringen er i denne sammenheng kun aktuell for fjernsynskanaler. Departementet reiser spørsmål om hvilke ordninger for informasjon som kan være hensiktsmessige aktørene i mellom.

Aktørene vil normalt ha god kunnskap om hvem som besitter de aktuelle eksklusive rettighetene knyttet til begivenheter av stor interesse for allmennheten. Normalt vil det derfor ikke være behov for å pålegge rettighetshaveren noen plikt til aktivt å kontakte potensielle interessenter. En mulig løsning vil være at rettighetshaveren – og eventuelt arrangøren – forplikter seg til å publisere den relevante informasjonen lett tilgjengelig på egne nettsider. Dersom det dreier seg om tilgang til arenaen, mener vi arrangøren vil være det naturlige kontaktpunkt. For tilgang til fjernsynssendingene, er det naturlig å kontakte den eksklusive rettighetshaveren.

Hva angår spørsmålet om godtgjøring, støtter NRK et forslag som innebærer at det kan kreves godtgjøring for dekning av de tilleggskostnader som påløper for å gi tilgang til å utøve retten.

Departementet reiser også spørsmål om *"innslagenes maksimalt tillatte lengde"*. I nyhetsavtaler flere kringkastere imellom er utdrag inntil 90 sekunder akseptert. Vi vil anbefale at markedsaktørene selv får utarbeide normer til tidsrammer. Fordi det er store variasjoner mellom de forskjellige begivenheter, kan det være grunn til å vurdere forskjellige tidsrammer. Kanskje det bør fastsettes forskjellige rammer for finalen i 100-meter sprint i VM i friidrett og finalen i Fotball-VM? Vi vil anbefale at markedsaktørene utarbeider forslag til normer.

Det neste spørsmålet dreier seg om hvilke tidsfrister som bør gjelde for bruken av utdragene i nyhetsreportasjer. Fra et informasjons- og ytringsfrihetsperspektiv bør informasjonen kunne formidles så snart begivenheten har funnet sted. For å begrense inngrepet i den eksklusive retten, vil NRK foreslå at man gir rettighetshaveren en førsterett til publisering. Retten til korte reportasjer kan da utnyttes så snart den eksklusive rettighetshaveren har publisert audiovisuelle opptak av begivenheten.

Avslutningsvis i denne sammenheng reiser departementet spørsmål om den lovtekniske gjennomføringen. En lovfesting av retten til korte reportasjer reiser klart opphavsrettslige problemstillinger. Samtidig vil reguleringen være mediespesifikk og springe ut av AMT-direktivet. NRK mener derfor at

lovreguleringen primært bør skje i åndsverkloven, men at prinsippet samtidig bør komme til uttrykk i loven om audiovisuelle medietjenester.

3. Avslutning

NRK vil avslutningsvis gi uttrykk for at de endringer som foreslås, til dels reiser kompliserte avgrensningsspørsmål, og at det således er vanskelig å forutse samtlige konsekvenser av forslagene. For ordens skyld finner vi derfor grunn til å uttrykke at våre kommentarer til høringsnotatet ikke er uttømmende, men begrenser seg til de temaer som per i dag anses som viktige å fokusere.

Med vennlig hilsen
Norsk rikskringkasting AS

Olav A. Nyhus
Juridisk direktør